

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

12. Solus competenter ex suis dotans, aut de nouo capellam fundans,
iuspatronatus obtineat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- petuum, nec ad tempus babere.
 6 Canonicci Regulares non sunt admittendi ad curam Parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolice dispensatione.
 7 Canonici Regularibus Lateranen. non licet etiam.

- 8 Milites Regulares non emittentes tria vota substantia non sunt incapaces beneficiorum secularium.
 9 Sacerdos adscriptus Ecclesiae receptitiae, si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus non potest pretendere fructus Ecclesiae receptitiae.

^a Additio
ad cap. 27.
Concil. Agathen.

QVIA VERO Regulares, ^a de uno ad alium Ordinem translati, faciliter a suo Superiore licentiam standi extra Monasterium obtinere solent, quo vagandi, & apostatandi occasio tribuitur: nemo cuiuscumque Ordinis Prelatus, vel Superior vigore cuiusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere possit, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transferatur sub sui Superioris obedientia in claustrō perpetuo maneat, ac taliter translatus, etiam si Canonicorum Regularium fuerit, a ad beneficia secularia, etiam curata omnino incapax existat.

1. IDE Paul. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 79. Nauarr. commento 4. de regul. num. 11. & 12. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 5. 3. art. 4. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 12. c. 14. q. 12. vers. in Concilio Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. num. 81. & 82. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 123. num. 88. qui autem ante hoc decretum fuisse frequensissimum translatum legitima licentia de una in alteram Religionem posse a superiori Religioso, ad quam transfertur, admitti animo eius, non retinendi in claustro, sed dandi ei postea licentiam manendi extra claustrum perpetuo, vel per multos annos, sed vix a culpa liberum quod bono fine ea dimissio destitueretur, finis enim solebat esse vagari, & liberum reddi a iugis regulare. Addunt præterea plures ex citatis potuisse licere dicto Superiori in aliquo eventu, nempe concurrentibus maxima sua Religionis deferenda necessitate ob molestias, persecutions, aut dissensiones, vel similes causas, & magna difficultate inveniendi Monasterii, eum Religiosum perpetuo alere in claustrō volentis, & magna de translati fiducia; quo casu posse Prelatum admittere illum animo concedende licentia manendi extra claustrum non tam amplè, & vagè, sed arctate ad eum locum, in quo poster Prelatus eius vitam nosse, eiusque curam habere, eumque corrigerre, & si opus esset, alio transferre. Advertunt deinde citati Doctores decretum hoc non videri inducere ius nouum, sed antiquum declarare, & ita improbare eas licentias, quae communiter erant illicitæ, ac statui Religioso valde perniciose, ac proinde in casu, in quo prædictæ licentiae ante id decretum erant licitæ, esse quoque modo, quod in eo casu tantæ necessitatibus nec facile concessæ dicantur, nec materiam vagandi præstent, nec sit omne salutis medium huiusmodi Religiosis occcludendum.
2. Posse Prelatum eam standi extra Monasterium translati his facultatem concedere, quam licite concedere posset propriis eius Religionis alumnis, & sicut ijs non posset absque iusta causa concedere, secus tamen illa existente, ita & illis, resoluunt Nauar. d. commento 4. de Regul. num. 15. Sanch. d. cap. 7. num. 84.
3. Superiori posse dare licentiam translatu ad modicum tempus standi extra monasteria, causa predicationis, vel audiendi confessionis, refert decimum Armendar. in addit. ad recipil. legum Nauarra li. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 69.
- Pius V. edidit constitutionem reuocatoriam indultorum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis, etiam laxioris, qua incipit. Quocunque, sub dat. Romæ prædicte Id. Octobris 1569. per quam constitutionem posse Episcopum agere contra Regulares vagantes de uno in alium Ordinem translatos, refert decimum Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 68.

Omnes cuiuscumque Religionis legitimè translatos ad Carthusianos posse in eadem Carthusiensi Religione in claustro Piores, & extra claustrum procuratores esse, resolutum attestatur Armendar. d. l. 7. de Relig. n. 67.

^a Ad beneficia secularia etiam Curata, &c.] Nullos Regulares, etiamsi Canonicci sint, posse sine dispensatione Apostolica beneficia Curata nec in perpetuum, nec ad tempus habere, referunt decimum Quarant. in summ. Bullarij. verb. *Canonicus Regularis*, Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 7. num. 53. Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 71. Mari. Antonin. variar. resolut. lib. 1. resol. 20. num. 53. Aloys. Ricc. in decis. curie Archiepisc. Neapolit. decisi. 159. p. 4. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolut. 15. num. 52. in fine. vbi cum Sanchez citato loco attestatur tacram Congreg. ex decreto Gregorij XI 11. declarasse nullum hodie Regulari esse capacem beneficij curati absque Pontificis dispensatione. Ego ipse in collect. ad cap. quod Dei timorem, num. 3. de statu monachor. vbi plures citati Doctores resolutentes, posse de iure communis, per illum tenet.

Canonicos Regulares, non obstante d. cap. quod Dei timorem, non esse admittendos ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolice dispensatione, refolum Fr. Ludouic. Mirandam man. Pralat. tom. 1. q. 32. art. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 2. tit. 5. num. 11. vbi attestatur sic sive resolutum per S. Congreg. Episcop. & Regul. negotijs praepostorij in una Cremonen. 1. Septembri 1603.

Canonicos Regularibus Congregationis Lateranen. non licere etiam de licentia sui Generalis absque permissione Summi Pontificis assumere curam animarum, etiam ad tempus, multoque minus beneficium Curatum ad tempus, referunt decimum Quarant. in summ. Bullarij verb. *Canonicus Regularis*, Nicol. Garc. d. p. 7. cap. 10. num. 32. Pia. fec. in præc. Episcop. p. 2. cap. 5. num. 23. Gabr. Pennot. lib. 2. hist. tripart. Canon. Regal. c. 72. num. 7. circa med. cum fogg. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 9. quest. 7. num. 11. cum fogg.

Milites Regulares militia S. Iacobi de Spatha, aliosque huiusmodi non emittentes tria vota substantia, videlicet castitatis, paupertatis, & obedientiae, non esse incapaces beneficiorum secularium sive simplicium, sive curatorum, neque etiam pensionum, resolutum Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. p. 1. c. 4. num. 23. vbi ait sic fuisse decimum sub die 10. Novembri 1609.

Sacerdotem adscriptum Ecclesiae receptitiae, si fiat Miles Capellanus Hierosolymitanus, seu alterius Militiae, non posse prætendere fructus Ecclesiae receptitiae, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tenet Aldan. d. s. 5. num. 12. afferens sic fuisse resolutum sub die 17. Martij 1619.

Solus competenter ex suis dotans, aut de novo Capellam fundans, ius patronatus obtinet.

C A P V T X I L

¹ Doctores de materia huius cap. agentes.

² Intelligitur de iuribus patronatus in futurum ac Barbo. Collect. in Concil. Trid.

quirendis post Concil.

³ Ecclesiam in proprio solo suis sumptibus construens.

K. in

- in ea iuspatronatus acquirit.
 4. Iuspatronatus fundatum in fundo subiecto fideicommisso restituendo cum vniuersa hereditate, acquiritur heredi, & fideicommissario.
 5. Compatronus non adiungitur fundatori iniuto.
 6. Ecclesiam construens cum protestatione recuperandi expensas ab ea, tunc iuspatronatus non illi acquiritur, sed Ecclesia.
 7. Iuspatronatus non acquiritur ex constructione necessariæ, non voluntariæ facta.
 8. Iuspatronatus acquiritur ex reedificatione, seu refactione Ecclesiæ penitus destructæ.
 9. Iuspatronatus ex Ecclesia constructione acquiritur absque alia reseruatione, nisi illud expresse remittatur.
 10. Consensus tacitus diaecesani in constructione Ecclesiæ ad acquirendum iuspatronatus colligitur ex institutionibus ipsis factis ad presentationes patrornorum.
 11. Consensus expressus Ordinarij, qui requiritur in cap.

^a Sess. 25.
^b Cap. piz
 ments cum
 seq. 16. q. 7. &
 ca. nobis. de
 iurepatro. &
 infra sess. vii.
 c. 6. in pinc.

Nemo, etiam cuiusvis dignitatis Ecclesiasticæ, vel secularis, quacumque ratione, nisi Ecclesiam, beneficium, aut Capellam ^a de novo fundauerit ^b & construxerit, seu iam erectam, qua tamén sine sufficienti dote fuerit, de suis proprijs, & patrimonialibus bonis ^c competenter dotauerit, ^b iuspatronatus impetrare, aut obtinere possit, aut debeat. In casu autem fundationis, aut donationis, ^c huiusmodi institutio Episcopo, & non alteri inferiori reseruetur.

1. **V**ide Lambertin. de iurepatron. lib. 1. p. 1. q. 2. cum seqq. Paul. de Citadinis in simili tra. p. 3. Roch. eod. tract. verb. Ecclesiam fundauit, & verb. construxit, & verb. dotauit. Fufc. de visitat lib. 2. cap. 10. Spin. in speculo testam. gloss. 4. princ. Perez 1. 1. gloss. 1. xii. 6. lib. 1. ordin. Flamin. Parif. dore signat benefic. lib. 4. quest. 40. num. 40. cum seqg. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. iuspatronatus. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. num. 33. cum seqg. Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 9. à num. 36. Cardos. in praxi iudicium. & adiunct. verb. iuspatronatus. num. 2. cum seqg. Camill. Borell. in summa omnium dec. tom. 1. tit. 32. à num. 1. Aloy. Ricc. in collect. decip. p. 5. collect. 1693. Franc. Leon. in thesauro fori eccles. p. 2. cap. 6. num. 25. Massobr. in praxi habendi concursum prælud. 7. dub. 6. Vgolini. de officio & potestate Episcopi cap. 51. in princ. num. 6. met. ipsum in simili tract. p. 3. alleg. 70. num. 1. Lotter. de re benefic. lib. 2. q. 8. à num. 1. Caltrro Palao in opere moralit. tom. 2. tract. 13. disput. 2. punto 2. num. 6. Tamburin. de iure Abbatum, ro. 3. disp. 9. quest. 21.
2. Intelligentum esse hoc decretum de iuribuspatronatus in futurum acquirendis post Concilium, non vero de acquisitis, resert decimū Ricc. p. 4. decif. 257. Armeniar. in addit. ad recop. legum Navarræ lib. 4. iii. 30. l. 1. de iurepatron. num. 22. subdēns num. 21. coruī titulos esse ostendens Ordinario, & si apparuerit iuspatronatus recte, ac ite concessa fuisse, nec ex illis esse, qua reuocata sunt infra sess. 25. do reform. c. 9. & data fuisse ea lege expressa, vt presentatio fieret Capitulo, seu dignitabus Cathedralis Ecclesia, saluum adhuc manere illud ius præsentationis, ex d. cap. 9. & sess. 7. do reform. cap. 13. si vero de non simplicibus beneficijs agatur, seruandam esse formam sess. 24. de reform. cap. 18.
3. **a.** De novo fundauerit et construxerit.] Quamvis aliud sit fundare Ecclesiam, & aliud construere, siquidem fundare dicitur, qui fundum dat, seu assignat vt Ecclesia construatur; & construere vero dicitur qui ipsam construit, vel adificat, vt in cap. Abbatem, el. 2. 18. q. 2. cap. nobis 25. de iurepatron. adhuc haec verba apposita sunt ad demonstandum quemlibet modum, foundationis scilicet, & constructionis, sufficere ut prædictum ius acquiratur, non vero vt significent foundationem ipsam & constructionem debere coniungi. Ita D. Felician. de Vega ad cap. quanto, nu. 24. de indic. vbi num. 26. aduerit quod si adhuc consuetudo quod sola fundatio non operetur huiusmodi iuspatronatus nisi simul cum constructione, ita quod si alter

- nobis, potest etiam ante creationem iuspatronatus interuenire, & postea, & quandoconque.
 12. Dotans insufficienter, quod arbitrabitur Episcopus, non acquirit iuspatronatus.
 13. Iuspatronatus non acquiritur ex augmento dotis.
 14. Dos ab initio fundationis sufficiens presumitur.
 15. Consensus diaecesani requiritur in dotis datione, & assignatione,
 16. Ad acquirendum iuspatronatus non requiruntur tria illa copulatiæ, fundus, constructione, & dos. Contrâ num. 17. Iuspatronatus honorificum in Ecclesia Conuentuali non acquiritur ex sola constructione absque dote. ibid.
 18. Instituere presentatos à patronis, & per examen idoneos repertos, solus potest Episcopus.
 19. Institutio presentati à patronis non potest reservari alteri quam Episcopo, nisi, &c.
 20. Instituendi ius potest competere Prælatis inferioribus ex causa necessaria.

fit qui construit, quam qui fundavit, ille solus fit patronus, ea debet sustineri, sicut in nostra Hispania receptum videmus, in ea enim non qui fundum præstitit ad Ecclesiam, vel Capellam, sed qui illam construxit, vel daut, virtut prædicto iuspatronatus, vt notat Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 41. Intellige siue quis eam in proprio solo suis sumptibus omnino construeret, cap. Abbatem 18. quest. 2. cap. nobis, de iuspatronat. siue etiam folium tandemum, siue fundum ad eam edificandam obtulerit, ac donauerit. Lambertin. de iuspatronat. p. 1. lib. 1. quest. 2. art. 2. num. 1. & 2. & Doctores communiter. At quamlibet fundi donationem non tribuere iuspatronatus, sed necessarium esse vt totum dominium transferatur, resoluunt Lamb. d. p. 1. q. 2. art. 2. Massobr. d. prælud. 7. dub. 18. Si vero fundum subiectum sit fideicommissio restituendo cum vniuersa hereditate, iuspatronatus in eo fundatum acquiri heredi & fideicommissario, nisi haeres habeat quartam totius hereditatis aliunde, resoluunt Lambertin. d. p. 1. quest. 9. art. 21. Massobr. d. prælud. 7. dub. 12.

Fundatori iniuto non adiungi compatronum, tenent Lambertin. d. part. 1. quest. 3. art. 6. Massobr. d. prælud. 7. dub. 11.

* Et eos construxerit.] Etiam absque proprii fundi assignatione, veluti si in solo ab alijs dato ipse proprii sumptibus libere Ecclesiam construxerit, cap. monasterium 16. quest. 7. alias. enim si haec sicut iuxta terminos cap. ad audiendum et 1. 1. de Eccles. adiunct. & cum protestatione recuperandi expensas ab ipsa Ecclesia, tunc iuspatronatus non illi acquiri, sed Ecclesia, ex cuius bonis illa sicut constructa, resoluunt gloss. verb. euistruxisse, in cap. Apostolicos 17. quest. 2. Gonzal. d. glos. 18. num. 33. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. cap. 9. à num. 36. Monet. de communi. ultim. volum. cap. 10. num. 202. & seq.

Sicut etiam non acquiri iuspatronatus ex constructione necessarie, non voluntarie facta, tenent Lambertin. d. p. 1. lib. 1. quest. 4. princip. art. 7. Rot. decif. 167. num. 5. & 6. part. 2. diuers. & decif. 758. num. 2. part. 2. recept. & in Camer. non pensionis 10. Decembri 1625. coram R. P. D. meo Pironano.

Iuspatronatus etiam acquiri ex reedificatione, seu refactione Ecclesiæ penitus destructæ, seu supditus diruta, itavt noua consecratione indigeat, tenent Roch. de iuspatron. verb. construxit. num. 1. 2. Lambertin. eod. tract. p. 1. lib. 1. q. 6. princip. art. 3. ex num. 13. Burfat. consil. 310. à num. 3.

Sessio XIV. de Reformat. Cap. XII.

III

- num. 3. vol. 2. Menoch. consil. 90. num. 27. & consil. 336. num. 5. cum seqg. Spin. d. glof. 4. num. 28. Zerol. d. p. 1. verb. iuspatronatus. §. 2. ad fin. Seraphin. decis. 518. & 907. Aloy. Ricc. in collect. dees. p. 5. col. loc. 1. 539. Azor. institut. moral. p. 2. lib. 6. e. 19. quæst. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glof. 18. num. 33. Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 51. Campan. in diuers. iuris. canon. rubr. 11. cap. 13. num. 373. Stephan. Gratian. discept. forens. ea. 177. num. 26. Massob. in præxi habendi concursum. prel. 7. dub. 22. num. 6. secundum Romanam impref. Viuit. in præxi iuspatronatus. lib. 2. cap. 4. num. 6. in vlt. impress. Castro Palao d. punct. 2. num. 5. Rot. in Senen. beneficij 18. Martij 1596. coram Litta. & decis. 54. num. 5. p. 1. recent. & in Mutmou. plebis. seu Iurispatronatus 21. February 1625. coram R. D. meo Coccino Decano. & in Basanen. Parochialis 3. Junij 1626. coram bono. Eman. Burarto. inter eius impressas dec. 946. num. 7.
9. Ex qua quidem Ecclesia constructione acquiri iuspatronatus abique alia referuntur. nisi illud expreſſe remittatur. firmant Viuit. d. p. 1. lib. 2. c. 1. num. 9. Ferent. in annos. ad decis. 1. Buratti. num. 14. lirr. Bi. quia probata constructione cum assensu Episcopi faltem tacito. & præsumpto. non est necesse probare aliud assensum quoad acquisitionem. Caualer. decis. 336. ex num. 4.
10. Tacitus autem consensu dicæfanii Ordinarij colliguntur ex institutionibus ipsius factis ad præsentationes patronorum. Roch. de iurepatron. verb. pro eo. quæst. 8. num. 20. Rot. in Aquen. iurispatronatus 7. November 1601. coram Card. Lancello iur. impressa per Marchef. de commissione. p. 1. pag. 454. Beltramini. ad dec. 420. Gregorij XV. num. 7.
11. Expressum autem ipsius Ordinarij dicæfanii consensum. qui requiritur in cap. nobis 23. de iurepatron. posse etiam ante creationem iurispatronatus intervenire. & postea. & quandoconque. firmarunt Cald. consil. 6. de iurepatron. Roch. d. verb. pro eo. 9. 4. num. 9. Lambert. d. lib. 1. p. 2. quæst. 1. art. 16. & quæst. 11. art. 16. num. 5. Rot. in Pientina iurispatronatus 13. Martij 1609. coram R. D. meo Decano. & in Brutonien. iurispatronatus 7. Maij 1612. coram bona mem. Vbaldo. seu Beltramin. d. num. 7. Ego ipse de officio & potestate Episcopi p. 3. all. 20. num. 21. vbi num. 23. quod præstantus est ab Ordinarij illius loci in quo fundatur. vel constituit Ecclesia. & num. 30. quod Ordinarij nomine in hac materia. venit quilibet Prelatus. etiam inferior. dummodo habeat Episcopalem iurisdictionem. & num. 32. extendo ad Capitulum Sede vacante.
12. Competenter dotaverit.] Ergo dotantem insufficienter. quod arbitrabitur Ordinarius. non acquirere iuspatronatus. sed dici benefactorem. tenent Lambert. d. lib. 1. p. 1. q. 5. num. 11. Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 9. num. 52. Aloy. Ricc. in præxi rerum fori eccles. resol. 123. num. 3. verb. declaratur. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarræ lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatron. num. 31. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. glof. 18. num. 53. vbi ait quod debet prius constare dorem prima. sive reductam de esse ad non esse. vt quis ratione secundæ acquirat iuspatronatus. Castro Palao d. puncto 2. num. 6.
13. Vnde illud non acquiri ex augmento doris. bene refolunt Aloy. Ricc. in d. præxi resol. 150. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 177. num. 24. & 25. Rot. decis. 521. p. 2. resol. 20. Ego ipse d. allegat. 70. num. 15. & in collect. ad cap. quoniam 3. num. 9. de iurepatronat.
14. Dorem autem huiusmodi ab initio fundationis sufficientem præsumi probat cap. nemo 100. de consecrat. d. lib. 1. Calderon. consil. 10. posse med. verb. pro parte contraria. Verall. decis. 52. p. 1. Gregor. XV. decis. 48. num. 5. Rot. in Tolentana iurispatronatus 11. February 1627. coram R. D. meo Coccino Decano. impressa per Viuit. post suam præxi iurispatronatus. decis. 112.
15. In huius doris datione. & assignatione requiri dicæfanii consensum. sicut in fundatione. & constructione. aduerit Viuit. in d. præxi iurispatron. lib. 2. cap. 4. num. 17. secundum nouiss. impressi subdens Dicefanum antea qualitates dorantis exquirere debere. & quomodo velit dorem constitutere. & an sit congrua. & sufficiens. Sed an fine particulari referuntur dorem danti acquiratur iuspatronatus? Affirmatiue tenent Roch. d. verb. dorant. num. 4. Rot. dec. 517. num. 2. p. 1. reconior. & decis. 674. num. 1. p. 2. Durand. die. 147. p. 1. & in discussu 283. v. 28. cum seqq. Barbo. Collect. in Concil. Triad.
- Vtrum autem ad acquirendum iuspatronatus tria il- 16.
la copulatiue requirantur. scilicet fundus. constructio. &
dos? Non requiri. sed unum sufficere ut concurrat. cum
Iura alternativa loquantur. videtur probare text. in cap.
nobis. & ibi gloss. verb. construorite. cap. quoniam. & ibi gloss.
verb. fundatores. de iurepatron. cap. filij. cap. decernimus. cap.
monasteriorum 16. quæst. 7. cap. significauit. de testib. gloss. ma-
gna in cap. pia mentis 16. quæst. 7. Abb. in cap. ad audiendum.
num. 10. & 11. de Eccles. p. 1. & in cap. propria. num. 1. de fi-
liis presbyt. & ibi additio. idem Abo. in d. cap. nobis. num. 2.
Cardin. num. 3. Ioan. Andr. num. 6. & 7. But. num. 1. Boich.
euam num. 1. Anch. in princ. & num. 6. Holtzmann. 1. de
iurepatron. Beroi. in cap. quoniam. num. 95. eod. tit. Host. in
de iurepatron. num. 2. Abb. consil. 54. num. 1. p. 1. & con-
sil. 59. num. 1. & 3. p. 2. Card. consil. 122. num. 2. verb. ad quod.
respondeo. Ioan. Anania consil. 24. verb. istud probo. & ibi
Bolognet. num. 6. Menoch. consil. 241. num. 1. & 4. & de pra-
sumpt. lib. 3. presumpt. 90. num. 4. & 5. Lambert. d. lib. 1. p.
1. quæst. 1. art. 1. num. 18. verb. venio igitur. ed. 1. Spin. d. glof.
4. print. num. 28. & 29. Paul. de Cividinis de iurepatronat. p.
3. num. 1. Vgolin. ad officio Episcopi cap. 51. in princ. num. 6.
Franc. Leo in thesauro fori Eccles. p. 2. cap. 6. num.. Camil.
Borrel. in summ. decis. tom. 1. tit. 32. num. 23. Verall. decis. 133.
p. 2. Rot. diuers. p. 1. decis. 598. num. 1. & p. 4. decis. 565. num. 2.
eadem Rot. decis. 5. de iurepatron. in antiqu. Aloy. Ricc. in
decis. curie Archiep. Neapol. decis. 72. num. 5. & seq. p. 1. Ro-
ta apud Tambur. post 103. de iure Abbatum dec. 28. per rot.
Contra Roch. de Curte de iurepatron. in princ. num. 3. 17.
ad fin. & num. 4. & in verb. Eccl. fundavit. num. 2. quæst.
2. & verb. constructio. num. 3. quæst. 3. & verb. dorant. num. 1.
Abb. consil. 106. num. 2. col. 1. in fine. curs. quod est tam. part. 2. &
in cap. ad audiendum. num. 4. de Eccles. adficand. Ioan. de
Anania consil. 24. num. 1. verb. illud probo. Gregor. Lopez. 1.
1. glof. 3. seq. p. 1. Perez. tom. 1. ordinatio. fol. 116. verb. funda-
tione igitur. & folio 157. verb. sexto queritur. Monet. de com-
mutat. ultim. voluntat. cap. 10. num. 202. verb. ego vero. Nicol.
Garc. de benef. p. 3. cap. 9. num. 14. Cassador. decis. 6. num. 10.
de iurepatronat. existimantes ad acquirendum iuspatro-
natus tria copulatiue requiri. scilicet fundum. constructionem. & dorem. sive ab uno. siue a duabus.
- Iuspatronatus honorificum in Ecclesia Comitentali
acquiritur ex sola constructione absque dote. cap. nobis.
de iurepatron. Lambert. p. 1. quæst. 11. art. 7. num. 5. & lib. 3.
quæst. 1. princ. num. 5. cum seqg. Rota apud Tambur. post
tom. 2. de iure Abbatum decis. 28. num. 4. Et huiusmodi iuspa-
tronatus honorificum acquiritur etiam ex sola construc-
tione abique reservatione. nisi expreſſe remittatur.
qua Ecclesia deducitur de non esse ad esse. & cum con-
strutor faciat expensas considerabiles. & quoniam est. vt
in illa Ecclesia honorentur. & imitentur Christi fideles
ad similia peragenda. Lambert. d. lib. 1. p. 1. quæst. 2. art. 4.
num. 12. Rota apud Tambur. vbi supra d. decis. 28. num. 5. &
decis. 29. num. 2.
7. Huiusmodi institutio Episcopo. & non alteri. &c.] Episco-
pum solum posse præsentatos à patronis. & per examen
idoneos repertos instituere. resolumt Lambert. lib. 2. p. 3.
quæst. 1. princ. art. 10. num. 1. Mari. Antonin. var. resol. lib. tre-
sol. 47. num. 6. & resol. 55. num. 11. in fine. Valer. Reginald. in
præxi fori penitent. lib. 30. trahit. 3. num. 224. Vgolin. de offic.
Episcopi. c. 5. §. 4. num. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. num. 176.
vbi num. 183. amplio ad Capitulum Sede vacante.
8. Et non alteri inferiori referetur.] Et video in Ecclesijs
exemptis non posse reseruari institutionem præsentatis à
patronis alteri. quam Episcopo. nisi Rector illius loci
fuerit Ordinarius. ordinariaque fungatur iurisdictione.
referit decisum. Armendar. in addit. ad recop. legum Navarræ.
lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatron. num. 62.
- Ex causa necessaria. nempe priuilegio. seu præscriptio-
ne immemoriali. posse Prelatis inferioribus ius instituendis
competere. resolunt Lambert. lib. 2. p. 3. quæst. 1. princ.
art. 10. Mari. Antonin. d. lib. 1. resol. 9. num. 11. & resol. 12. &
resol. 47. num. 6. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. num. 184. & a num.
185. verius credo institutionem eam autorizabilem
inferioribus. Prelatis præscriptione. aequiti posse. &
numero 188. quod Religiosis in Ecclesijs. que pleno in-
re eis subiectuntur. pertinet institutio. in illis vero. que

K 2 pleno.

pleno iure ad illos non pertinent, institutio, & destitutio ad eos non spectat, sed Presbyteri ab illis praesentandi ab Episcopo sunt instituendi, de quo etiam Erasm. à Colchier de iurisdict. ord. in exemplis, p. 4, quæst. 8o, Hieron. Roder. in compendio quæst. regul. resolut. 15. num. 13. vbi ait per

multa præilegia Apostol. collationem, & institutionem beneficiorum. Regularium, etiam auctorizabilem, pertinere ad Monachos, & ad monasteria, quibus sunt unita, nec Episcopos in eorum vacacione posse edicta pronovere, nec ad concursum vocare.

Præsentetur beneficiandus ipsi Ordinario, alias institutio sit nulla.

C A P V T

X I I .

1. Intelligitur quoad examen dumtaxat ab Ordinario faciendum de persona presentati.
2. Institutiones inferioribus ex immemorabili competentes non sunt sublatæ per Concil.
3. Capitulum Sede vacante potest praesentatos Cleri-

cos à patronis instituere.

4. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante habet mandatum generale potest instituere praesentatos.
5. Edictorum relaxatio in hac materia ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat.

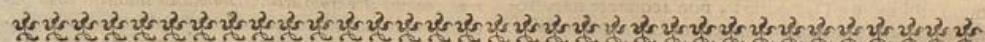
* Vide less.
25. c. 9. c. il-
lud & c. relatu-
rum de iure
patronat. Cœc.
Maguntien,
tempore Ar-
nulphi. c. 4.
Concil. Sale-
güstd. c. 13.
& infra. c. 29.

Non licet præterea patrono cuiusvis priuilegij prætextu, aliquem ad beneficia sui jurispatronatus, nisi Episcopo loci Ordinario, ad quem prouiso, seu institutio ipsius beneficij cessante priuilegio, iure pertineret, quoquomodo præsentare : alias præsentatio, ac institutio, forsan, & sequitæ, nullæ sint, & esse intelligantur.

- R**efert decifum Armendar. in addit. ad recop. legum Narra lib. 4. tit. 30. l. 1. de iurepatronat. num. 63. hoc decre-
tum intelligendum esse quoad examen dumtaxat ab Ordinario faciendum de persona presentati, secundum cap. 13. less. 7. non autem intelligendum ut censeatur ab alia institutio, quam saluam esse omnibus Episcopo in-
feriorum hoc idem Concilium volunt. less. 25. c. 9. ver. quod si ad inferiores, nec per id conferri sublatas fundationes, veluti si fundator Capellæ reliquerit institutionem Capitulo.
2. Institutiones Archidiaconis, & alijs inferioribus ex im-
memoriali competentes non esse per Concilium subla-
tas, refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 9. c. 3. n. 19. ad 1.
3. Capitulum Sede vacante posse praesentatos clericos
à patronis instituere, resoluunt Quarant. in summa Bulla-
rij. verb. Sede vacante q. 9. vers. quis conclusio. Nicol. Garc. p. 5.
cap. 7. num. 54. AZOR. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 38. q. 2. Ego ip-
sc. d. p. 3. alleg. 72. num. 183.
4. Vicarium Episcopi, seu Capituli Sede vacante non
habentem mandatum limitatum, sed generale, posse in-
stituere praesentatos, probat cap. ex frequentibus, de institu-
& ibi gloss. & Doctores, & in cap. fin. de officio Vicarij, lib. 6.

Roch. de Curte de iurepatronat. verb. competens, quæst. 31. Miles verb. Vicarius Episcopi. Couarr. lib. 3. variar. cap. 20. num. 7. Soar. de Pace in præc. ion. 2. pralud. 3. num. 7. & 8. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. à num. 78. Zerol. in præc. Episcop. part. 1. verb. Vicarius, §. 14. AZOR. d. part. 2. lib. 3. cap. 44. quæst. 5. & lib. 6. cap. 22. quæst. 3. Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 8. num. 84. cum seqq. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. quæst. 3. per tot. vbi num. 15. adiutari quod licet in hoc de-
creto dicatur institutionem fieri non debere nisi ab Episcopo loci Ordinario, & quod propter illas particulas, que modo, & nisi, videantur exclusi similes casus, dissi-
miles, æquales, & maiores expressi, ac indirectos, tam-
en Vicarij non sunt similes, nec æquales, nec maiores
Episcopis, sed vnu, & idem cum illis, ac proinde exclusi
non consenti, sed Archidiaconi, Archipresbyteri, De-
cani, & Praepositi.

Edictorum, sive citationum ad vocando oppositores relaxatio, quæ fieri debet in presentationibus patrono-
rum, & edita ponere ante institutionem iurepatronata-
tis, ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat. Ita
refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 3. num. 19.

S E S S I O X X I .

Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi iure diuino ad Communionem sub vtraque specie.

C A P V T P R I M V M .

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Clerici non confidentes Eucharistiam sibi admini-
strare possunt.
3. Laicus nisi in necessitate extrema mortis, & in ab-
sentiæ Sacerdotis Eucharistiam sibi administrare
nequit.

Isid. II.
a Cœc. Con-
stant. less. 13.
infra can. 2.

b Matth. 26.
Mat. 14.
Luc. 22.
1. Cor. 11.

c Ioann. 6.
d Ibidem.

e Ibidem.

f Ibidem.

TA QVÆ sancta ipsa Synodus, à Spiritu sancto, qui spiritus est sapientia, & intellectus, spiritus consilii, & pietatis, edocta, atque ipsius Ecclesia indicium, consuetudinem fecuta, declarat, ac docet, nullo diuino præcepto laicos, a Clericos non confidentes, obligari ad Eucharistia Sacramentum sub vtraque specie sumendum, neque ullo pacto, salua fide dubitari posse, quin illis alterius speciei Communio ad salutem sufficiat : nam b, et si Christus Dominus in vitima cena venerabile hoc Sacramentum in panis, & vini speciebus instituit, & Apo-
stolis tradidit: non tamen illa constitutio, & traditio eò tendunt, vt omnes Christi fideles statuto Domini ad vtramque speciem accipiendam astringantur. Sed neque ex sermone illo, apud Ioannem sexto, recte colligitur vtriusque speciei Communione à Domino præceptam esse, vtcumque iuxta varias Sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur. namque qui dixit c: Ni manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dixit quoque d: Si quis manducauerit ex hoc pane, vivet in æternum. Et qui dixit e: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam f: Panis, quem ego dabo, caro